સાખી.

અહીં ખપ તેનો ત્યાં ઘણો, જગ જશ આધીન થાય;
લુચ્ચા પાપી લોકથી, આ ભવ સીંધુ ભરાય.
ઠગતો ફાવી જાય ફસે નીતીયે જનારો- જગતના૦

સાખી ૩.

સુંદર ફુલ ગુલાબનું. કીધું તેં શુળ ધાર.
કસ્તુરી કાળી કરી, કેવો તું કિરતાર;
ફીધી મીઠે કેવડે. તેં કાંટા કેરી હારો--જગતના૦

સાખી.

જનમાં મુકયા કાગડા, વનમાં મુકયા મોર,
અશોક આંબાને તજી, અમર કીધા થોર;
તેવા તારા કાયદામાં, કર ન કાં સુધારો--જગતના૦

૫ પ્રભુ દો દર્શન—એ ઢબ.

અબ પુરન ધન મેં પાયો નાથ—અબ૦
દયા કીન મોહી દરસ દીયો નાથ--અબ૦
ચંચલ ચિત અબ સ્થિર ભયો પ્રભુ,
રહો સ્વામી મમ સદા સાથ—અબ૦

કહે પદમાકર ત્યોં કાય કે કલેશ હીત,
સીકર સભીત સીત વાત તાપ સહીયે.
કાહેકો જપોગે જપ, કાહેકો તપોગે તપ,
કાહેકો પ્રપંચપંચ પાવકમેં દહીયે;
રેન દીન આઠો જામ રામ રામ રામ રામ,
સીતારામ સીતારામ સીતારામ કહીયેં.

૮ પદની ઢબ

તજો મન હરી વીમુખનકો સંગ-- તજો૦
કા ભયો કાગ કપુર ચુનાવે, શ્વાન નનાયે ગંગ-- તજો૦
કા ભયો વ્યાલહીં દુધ પીલાયે, વીશનહીં તજત ભુજંગ-તજો૦
કા ભયો અગર ખર ગયા લેપન, મરકટ ભુખન અંગ-તજો૦
સુરદાસ પ્રભુ કાલી કામરીયા, ચઢત ન દુજો રંગ- તજો૦

૯ પદની ઢબ

બસવો અવધ પુરીકો વીકો— બસવો૦

અવધ પુરીકે બાસ કરેસેં, સુફલ હોત યાજીકો— બસવો૦
આસપાસ બાગનકી શોભા, બીચ બીચ વન તુલસીકો-બસ૦

જીગરસેં નેકીકું તજકે, બને ગુલતાન બદીમેં તુમ;
ન લાતે યાદ માલીકકો, કાલા મું બતાતે હો-- બને૦

ખંજર ધાર જૈસા હે, અગમરાસ્તા યહ સંતોકા;
જીગરસેં છોડ ઇતબારી, હરી સમરન ભુલાતે હો— બને૦

૧૨ પદ.

કલીયુગમેં અયેસે પાપી નર હોવેંગેરે —કલીયુગ૦ ટેક.

પઘડી બાંધે પેચ સમાલે, ઠુમક ઠુમક પાઉં દેગે,
રામા ઠુમક ઠુમક પાઉં દેગે, ગલીયન કે બીચ ફીરતઃ
બાવરે નાર પરાઇ પાપી તખત કરેંગે—કલીયુગ૦

ભુખે પ્યાસે સાધુ આવે, ચપટી ચુનન દેંગે,
રામા ચપટી ચુનન દેગેં, શાલા સસુરા રોજ જમાવે.
બાયોંસેં પાપી બેર કરેગેં—કલીયુગ૦

બાલ સ્થંભ લોહેકો ઘખાયે, ઉસીકે સાથ બંધેગે,
રામા ઉસીકે સાથ બંધેગે, તુલસીદાસ ભજો ભગવાનઃ
પાપ પુન્ય દોનું સંગ ચલેંગેરે--કલીયુગ૦

૧૫ ધુન.

જૈ જૈ રામકૃષ્ણ હરે, જૈ જૈ રામકૃષ્ણ હરે, જૈ જૈ રામકૃષ્ણ હરે,
જૈ જૈ રામકૃષ્ણ હરે, જૈ જૈ શામકૃષ્ણ હરે, જૈ જૈ શામકૃષ્ણ હરે,
જૈ જૈ શામકૃષ્ણ હરે, જૈ જૈ શામકૃષ્ણ હરે, જૈ જૈ રામકૃષ્ણ હરે.

૧૬ પદ.

જેને ઘરે હરીજન હરીજશ ગાઇ તેતો નિત્ય ગંગામાં નાય
શામ-જેને૦

ગંગા જમના સરસ્વતી, જેની પુરવ વડે પરીવાર;
કોટી કોટી તીરથ ત્યાં આવે, સંત સમાગમ થાય શામ—
જેને૦

ધ્રુ નાહ્યા પ્રહ્લાદ નાયા, હેતે નાહ્યા હનુમાન રામ;
પ્રેમ ધરી રાજા પરીક્ષત નાહ્યા, વ્યાસ નાહ્યા ગીરવાણ રામ
જેને૦

જ્ઞાન ગંગાનો મોટો મહીમા, મુખે કહ્યો નવ જાય રામ;
જપ તપ તીરથ જોગ જગનજે, સર્વ સાંધણમાં જાય શામ——
જેને૦